

گفت و گو با پنهان‌لوپه کروز

■ ترجمه نگارستوده

دستش بر می‌آمد برای مان می‌کرد. و باید برای بزرگ‌کردن ما حسابی مبارزه می‌کرد. ما پول زیادی برای چیزهای اضافی نداشتیم، بنابراین همیشه تصویر از مادر چیزی بود شبیه رایموندا - که مدام مشغول کار است. او خوشبختانه مشکلات رایموندا را نداشت. توی چنین موقعیتی نبود. اما باید شش روز در مفتته کار می‌کرد، و صبحانه و ناهار و شام هم درست می‌کرد. او یک سوپرزن بودا خودم هم مانده‌ام که باسه تابجه چه طور به همه این کارها می‌رسید.

اما خودت هم چندین کار مختلف انجام می‌دهی، متنها به نوعی دیگر...

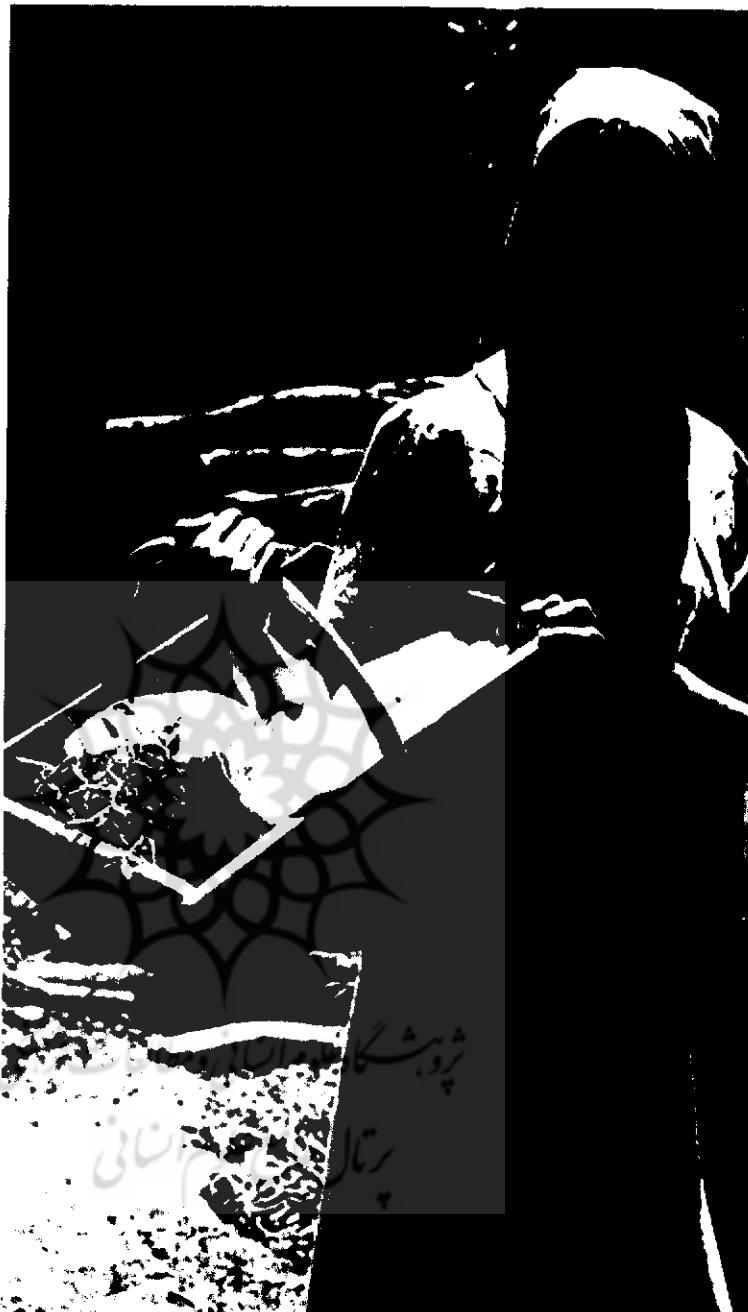
به نوعی دیگر. من کارم را دوست دارم، بنابراین شاید کاری که من می‌کنم از دست او برخیم آمد. وقتی کاری را دوست داری...

آیازن‌های اسپانیایی همو مامتل رایموندا هستند؟ زن‌های این شکلی هم هستند اما همه‌شان شبیه رایموندا نیستند. او مثل یک جور نیروی طیعت است. البته من فقط بعضی از زن‌هارا می‌شناسم.

توی فیلم صحنه‌های عاطفی فراوانی هست. بازی در این صحنه‌ها سخت نبود؟

چرا، خیلی تمرکز لازم داشت. سر صحنه، بالتفن حرف نمی‌زدم و هیچ‌چیز جز متن نمی‌خواندم. فقط متن را می‌خواندم و موسیقی گوش می‌کردم و چیزهایی را نشانشایی کردم که به صحنه مربوط بود. بنابراین تمام روز باید این تمرکز را حفظ می‌کردم. اگر یک ساعت برای ناهار فرست داشتم، فیلمی چیزی می‌گذاشت که مراد آن حس نگه دارد، مثل زومبی‌ها شده بودم. وقتی می‌رفتم خانه آنقدر برایم اتریزی نمی‌ماند که موقع غذاخوردن چشم‌هایم را باز نگه دارم. فقط می‌رفتم به رخت خواب - تجربه طاقت فرسایی بود.

با تجربه‌های قبلی ای قبلی ای قبلی در فیلم‌های پدر و خیلی فرق داشت؟

خب، نقش خیلی طولانی تری بود - و همکاری مان شش ماه طول کشید... شخصیتی که نقشش را بازی می‌کردم خیلی اتریزی می‌برد. سه ماه در مورد آن تحقیق کردیم و این خیلی مفید بود. انگار پدر و هر بار شخصیت پیچیده‌تری را به تو اختصاص می‌دهد...

خواندم، به نظرم آمد بهترین فیلم‌نامه‌ای است که در تمام زندگی ام خوانده‌ام. آیا برای بازی این نقش، مادر خودت را توی ذهن‌ت آورده‌ی؟

بله - خیلی چیزها مال مادر خودم است، تحملش - او خیلی درباره زندگی شور و شوق داشت و هر کاری از

افخار نمی‌کردی که پدر و این نقش را مخصوصاً برای تو نوشته بود؟

چهرا، او بیل می‌گفت مرا برای نقش دختر در نظر گرفته - چون قضیه مال هفت سال پیش است. و بعد که متن را نوشت گفت: «حالا تو را بیشتر در نقش اصلی فیلم می‌بینم. می‌توانی از پس این نقش بر بیانی». وقتی متن را

حالا کار تهیه کنندگی هم می کنند.
دارم فیلمی برای فرناندو ترویابا تهیه می کنم که به نظرم
سال آینده آن را خواهیم ساخت. این اولین ماجراجویی
من در این زمینه است. امیاز کتابی به نام *اشتباق هندی* را
خریدارهای تو شسته خواهیم مورو. داستان واقعی زنی است

الباحث المسؤول عن إسلام جموري بعد تعيينه
ـ ٢٠١٣ـ مديراً للمتحف كان استثنى، يارا، من المعاشرة
كثيراً، غير كثرة ومحنة، لكنه انتصر في النهاية،
هي التي أثبتت أن كتاب سيرته العجيبة، الذي ينادي
ـ باستثنائهـ بـ«كتاب العجائب».

اسپانیایی در اوایل قرن بیستم که وقتی هجده سالش بوده زن یک شاهزاده هندی شده. ماجرای فوق العاده ای است که هیچ کس چیزی در باره اش نمی داند. توی هند ماجراهای زیادی برایش اتفاق افتاده که همه شان هم آسان نبودند. آخر سر هم برگشته به اسپانیا. وقتی کتاب را خواندم و فهمیدم کسی امیازش را نخربیده سراغش رفتم هفت ماهی طول کشید تا آن را به من دادند. بعد از خیلی ها دنبالش رفتم. باید فرستانت را پیدا کنم که روی آن متمرک شوم. باید برایش نویسنده و کارگردان پیدا کنیم. فیلم بزرگی است که در فرانسه، اسپانیا و هند می گذرد - بنابراین شاید دو سالی طول بکشد آن را کار کنیم. ◀ گفت و گو: حک فولم

خوش شناس بودم، فکر می کنم فرسته های خیلی پر رگی
نصبیم شده - فرست کارکردن با کارگردان هایی مثل
استیون فری بیز، کامرون کرو و فراناندو تورولابا، همین طور
بیگانگ اس لونا که اولین فرست بازیگری را به من داد، خیلی ها
هستند که دوست دارم دوباره باهاشان کار کنم. اما
همکاری من با پدر و خیلی خاص است و درست نیست
آن را بنهان کنم.

از فیلم پنديادس بگويند که با دوست سلمان
هايک كار كه دعاء

حس می کنم هر چند وقت یکبار بایستی از این تجربه های بازمره داشته باشم - یک فیلم اکشن ماجراجوی، نمی خواهم فقط این جور فیلم هارا بازی کنم، اما با سلسله خوبی بهمان خوش گذشت، و حضور در این همه صحنه اکشن ترسناک بود. بازمره است که زن هاوسترن بازی کنند. باید یاد می گرفتم که چه جوری سلاح دست بگیرم. همدم سلسله قلاقل دستم بود. چرخاندن شان خوبی تعزیر لازم داشتم. اما از این دیوانگی ها توی سینما زیاد داشتم. ممی توامن با شتر چهارغل پیازنم. یک شتر به من بدیدم، ممی دامن چه کار کنم که راه بینفتند و بایستد.

برای بازگشت چه کار کردی؟
کلکی آشپزی کردم - یاد کر فتم چه طوری مثل حرفه‌ای‌ها
سیزی خرد کنم. ماه‌ها با خواننده‌های فلاامینکو تمرین
کردم تا نحوه نشستن و حالت هاشان را یاد بگیرم، این نوع
واز خیلی خاص است. پایت باشد یک کار انجام بدهد و
ست کار دیگر. حتی اگر صدای خودم هم بود، بازی اش
ایند خیلی کامل انجام می‌شد. بنابراین خیلی تمرین کردم
بیش از دو ماه.

می توانی آواز بخوانی؟
عاشق آواز خواندن ام. اگر تعليم دیده بودم عاشق این بودم
که یک فیلم موزیکال کار کنم. اما خواننده حرفه‌ای نیستم.
اما آشپزی که بلدی، نه؟

چندتا چیز ببلدم درست کنم. همیشه دستور العمل های شپری رانگه می دارم تا دادو سیستم را منتعجب نکنم، و همیشه وسعتاً چیز را خوب درست می کنم، آن ها هم فکر می کنند آشپری ببلدم، اما همه چیز دیگری ببلد نیستم، یکبار وستی دید که چه طوره هویت خودمی کنم و گفت: «خیلی خوب بلطفی، فکر نمی کرم آشپری ببلد باشم». و این هارا در فیلم یاد گرفتم.

حالاً کار خاصی در دست داری؟ ر. تهیه فیلمی مشارکت دارم به نام مانولیته. داستان یک کاویاز است با بازی آدریان برادی، که بازیگر فوق العاده‌ای است. شخصیتی که او بیان می‌کند در دهه ۱۹۴۰ کاویاز بوده و در سی و سه سالگی مرده. یک قصه مشقی است میان شخصیت او و من. شخصیت من از کاویازی خوش ننمی‌آید و می‌خواهد کاری کند که او کاویازی را هرها کند.

گوئیت پاترتو به نام شب خوب.
له، با دانی دوپیتو و مارتین فری من، بازیگر
وقع العاده ای است، فیلم نقش های زیبادی دارد و کار من
قطط دو هفته طول کشید، پرادر گوئیتست، جیک پاترتو،
نارگردان، واقعاً با استعداد است. نویسنده فیلم نامه هم
خودش بود، آدم خاصیست.

بله، اما حتی همان اوایل هم در جسم زنده، نقش من نقش کوچکی بود که در کارنامه ام خیلی نقش بازی کرد. عاشق آن نقش بودم.

نقشت آشکارا تحت تأثیر زن های ایتالیایی
فیلم های دهه ۱۹۵۰ است - کسانی چون سوفیا
لورن یا آنا مانیانی در بلیسیمو نظرت چیست؟
آن فیلم ها را دیده ام، اما پردازی خوست به عنوان تکلیف
درست آن ها را دویباره بینم تا انرژی همه این زن های
ایتالیایی فیلم های تئور نالیستی را تماشا کنم. خیلی از آن ها
تجسم مینم حس مادری اند. شخصیت من توی فیلم هم
تجسم همین است، برای همین هم باید این وجه فیزیکی
و این انرژی را می داشتم. این راحت بدست نیامد. این
شخصیت مادر در فیلم های ایتالیایی دهه ۱۹۵۰ به دلایلی
خیلی مهم بود - و شخصیت من هم به همین انرژی نیاز
داشت.

بازی در چنین فیلم‌هایی باعث نمی‌شود که
بخواهی مادر شوی؟

قبل‌آمی خواستم. در تمام عمر، از بچگی می‌دانستم که
دلم می‌خواهد بهجه داشته باشم، عاشق بچشم. هیچ چیزی
اعوض نشده. اما با این سه فیلمی که با پدر و کارکردهام،
مادر بوده‌ام، در دو تا از این فیلم‌ها او را کشت - در این یکی
قصه زد - فتنه!

فکر می کنی مضمون اصلی فیلم چیست؟ قدرت زنانه؟
بله، مردهای این جا خیلی زود ناپدید می شوند. اما برای این موردها دلایلی هست. به نظر پدر و در گذشته نقش‌های زیبای فراوانی برای مردها نوشته بود. این جا مردها خیلی اشتیاه می کنند، و بعد می‌روند.

چرا معتقدی تو و پدرو در سینما همکارهای خوبی هستید؟
نمی دانم. از همان اول با هم رابطه خوبی پرقرار کردیم.

حتی قبل از اولین آشنایی مان، به طرز غریبی فکر می کرد
ما او آشنا هستم. حتی قبل از دیدنش ازش خوشنم می آمد.
خیلی پرقدرت بود. و وقتی تویی چشم هاش نگاه
می کردم، حس می کردم قرار است با هم کار کیم. هر
روز در نظرم بزرگتر و بزرگ تر می شد. ستایش اش
می کردم. حتی بحث همکاری هم نیست. او نقش خاصی
در زندگی من ایفا کرده.

نقش‌های دیگری هم هست که پدر و مخصوص
تو نوشته باشد؟

ک نوشت دیگر هم بود که وقتی نوشته باشد گفت آن را
برای من نوشته، و از آن هم خوبی خوشنام می‌آمد. اما حالا
بیکی دیگر هم نوشته و درباره آن نوشش هم حرف‌هایی زد
که خوبی خوشنام است. می‌دانم این فیلم‌ها ساخته خواهد
شد، اماننم دانم کدام بیکی و کی. الان نمی‌دانم کدام بیکی
نوی ذهن اوست، اما دلم نمی‌خواهد درباره اش حرف
زنم. خودش باید بگوید. دیروز تصویر اول از فیلم‌اش را
راایم تعریف کرد. او خوبی خلاص است، هیچ وقت از کار

است نمی کشد.
کارگردان دیگری هم هست که این قدر نسبت
به اش احساس نزدیکی کنی؟
بدرو با پیغام فرق دارد - خبیث بی نظیر و خاص است، با
کسی قابل قیاس نیست، ولی من در مورد همکار